

[Ib Thyregod.]

væk fra den skattepligtige indkomst, fordi vi mente, at den skattepligtige indkomst ikke altid gav det rette billede af det behov, som fandtes netop på boligområdet.

Vi mener, at der med lovforslaget om ændring af boligsikringsloven og med de foreliggende ændringsforslag er sket fremskridt her, navnlig derved, at der både ved opgang og nedgang i indtægten kan ske en regulering i boligsikringen midt i perioden. Det er jo her, de sociale hensyn kan komme frem i tilfælde af sygdom, arbejdsløshed og lignende; der kan pludselig midt i en periode opstå et betydeligt større behov for en boligsikringsydelse. Det kommer her ind i billedet, og det er ikke tilstrækkeligt fremme, hvis man har en ordning, som alene virker på grundlag af den indtægt, man har haft i det foregående år.

Vi mener altså, der nu er tilstræbt en større samtidighed, og at der også, hvilket jo er en konsekvens af ændringerne i skatte-lovgivningen, er sket en tilnærmelse til den egentlige nettoindkomst. Kommunerne har været spurgt, som det har været nævnt ved første behandling, og halvdelen af dem er gået ind for den skattepligtige indkomst, mens den anden halvdel er gået ind for, at andre synspunkter skulle lægges til grund.

Vi vil gerne med henblik på senere revision af ordningen se på, om der er andre veje at gå. Jeg vil i denne forbindelse gerne fremhæve, at det af en artikel i Jyllands-Posten fremgår, at ekspeditionssekretær Johannes Brigsted i et foredrag i Nyborg for nylig har udtalt, at man har konstateret i nogle tilfælde, at lejere ved at placere deres penge i udlandet har kunnet bringe deres skattepligtige indkomst så langt ned, at de har kunnet opnå boligsikringstilskud. Man kunne også måske finde andre tilfælde, hvor de skattemæssige forhold ikke bør være de afgørende for spørgsmålet om boligsikring, og alle disse ting vil vi gerne fortsat arbejde med i boligudvalget.

Hertil kommer jo, at vi har fået en række henvendelser, bl. a. en henvendelse fra Københavns kommune, som vi har fået på så sent et tidspunkt, at der ikke har været mulighed for at tage realitetsstandpunkt til de forskellige forslag, som her stilles. Jeg for mit vedkommende vil gerne fremhæve bl. a. det, som jeg også tidligere har været inde på:

problemet om selvpensionisternes stilling i forhold til boligsikringsordningen. Men Københavns kommune peger også på en række andre områder af social betydning med henblik på boligsikringsordningen. Jeg har også tidligere nævnt betydningen af en særlig boligsikringsordning i forbindelse med saneringslovgivningen.

Ved første behandling rejste jeg spørgsmålet om bedre refusionsregler i forhold til kommunerne. Jeg er glad over, at dette problem nu er blevet rejst fra boligministeriet, således at man forhåbentlig kan finde en løsning på dette spørgsmål for de kommuner, som har betydelige udlæg til boligsikringen og derigennem har en vanskelig likviditet.

Der er, som det fremgår af forslaget, nu lagt et loft over boligsikringen, dog med en dispensationsregel. Der er endvidere en skønsmulighed for kommunalbestyrelserne, som jeg håber vil blive anvendt i de tilfælde af misbrug, som utvivlsomt vil kunne komme til at foreligge, og som også er blevet omtalt af ekspeditionssekretær Brigsted i det foredrag, han har holdt i Nyborg.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale de foreliggende lovforslag og de stillede ændringsforslag til vedtagelse her i tinget.

Else-Merete Ross: Ved førstebehandlingen blev der givet eksempler på, at et højeste beløb for boligsikring på 8.100 kr. i visse københavnske omegnskommuner kan være for lavt, hvis man gennem boligsikringen ønsker at få familier med lav indtægt bort fra dårlige boliger ud til nybyggeriet i omegnen. Fordelen ved en fast beløbsgrænse er, at den er klar og administrativt let håndterlig; men som alle faste grænser kan den komme til at ramme tilfælde, hvor der er et socialt behov for en større sikringsydelse. Det foreslås derfor, at beløbsgrænsen 8.100 kr. fastholdes i princippet, men at der i konkrete tilfælde, hvor der efter kommunalbestyrelsens skøn foreligger særlige omstændigheder, kan gives en højere ydelse. Dette ændringsforslag anbefaler vi fra det radikale venstre.

Selv om der i §§ 7-11 hovedsagelig foreslås redaktionelle ændringer, ved at man placerer paragraffer og enkelte stykker under paragrafferne på en anden måde, er resultatet blevet en klargørelse, som er en